

метод проектів як педагогічну технологію, то вона передбачає сукупність дослідницьких проблемних методів, творчих за своєю діяльністю [2]».

Метод проектів дає можливість студенту як вільно обирати тему самостійно, так і опрацювати теми, задані керівником. Орієнтовна тематика проектів із дисциплін гуманітарного циклу така: «Відома та невідома Полтавщина», «Козацькі літописи – літературна пам'ятка духовної культури України», «У світі любові і краси. Доробок українських художників», «Сучасна Україна. Наукові досягнення», «Галерея забутих імен», «Культура і людина».

Важливо, що спільна діяльність студентів під час роботи над проектом реально демонструє широкі можливості співпраці, в ході якої ставляться цілі, визначаються оптимальні засоби їх досягнення, розподіляються обов'язки, всебічно виявляється компетентність особистості.

Важливим засобом не тільки навчання, а й виховання є дискусійні методи. Елементи дискусії (суперечки, зіткнення позицій, навмисне загострення і навіть перебільшення протиріч у обговорюваному змістовому матеріалі) застосовуються як на практичних і семінарських заняттях, так і на деяких лекціях.

Предмет дискусії – не тільки змістові проблеми, а й моральні, а також міжособистісні відносини самих учасників групи. Результати таких дискусій, особливо коли створюються конкретні ситуації морального вибору, набагато сильніше впливають на молоду людину, ніж просте засвоєння деяких моральних норм на рівні знання.

Отже, застосування викладачами методів активного навчання прискорює процес закріплення і поглиблення знань, удосконалює вміння їх застосовувати, посилює мотивацію навчальної діяльності та допомагає в адаптації студентів до різних ситуацій.

Список використаної літератури

1. Щербань П.М. Навчально-педагогічні ігри у вищих навчальних закладах / П.М. Щербань. – К.: Вища школа, 2004. – 207 с.
2. Полат Е.С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования/ Е.С. Полат. – М., 2000. – 272 с.
3. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи/ В.Л. Ортинський. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.

ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПІДГОТОВЦІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Бажан Т.О., Гулак А.М.

Медичний коледж ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

У статті висвітлені особливості формування іншомовної комунікативної компетенції майбутніх фахівців у галузі медицини.

Ключові слова: медична англійська мова, комунікативна компетенція, професійно-орієнтована лексика, медичний сленг.

Зростаюча потреба у спілкуванні та співпраці між країнами і народами з різними мовами та культурними традиціями спричинила потребу у фахівцях різних галузей, які б активно володіли хоча б однією з поширених у світі мов, ефективно послуговувалися нею для обміну інформацією, встановлення професійних контактів, досягнення порозуміння в діалозі культур. Медична сестра, фармацевт, зубний технік мають добре володіти фаховими знаннями й уміннями, аби бути конкурентоспроможними на європейському ринку праці.

З розвитком наукового прогресу зростає потік інформації, стрімко змінюється і медицина, і медична наука. У наш час функції медичного персоналу стають значно ширшими. Сучасні медики працюватимуть в умовах зміненої структури медичного обслуговування, постійного збільшення видань спеціальної медичної літератури іноземною мовою, упровадження новітнього медичного устаткування. Усе це сприяє підвищенню професійної компетентності медичного фахівця, яка включає в себе не тільки догляд за хворими з основами маніпуляційної техніки, а й знання іноземної мови.

Нині активне вивчення іноземної мови виступає обов'язковим фактором формування фахівця. Вихованню професіонала в процесі освоєння іноземної мови присвячені роботи Н.Ф. Бориско, В.В. Волкової, Г.О. Китайгородської, Л.П. Пуховської. Незважаючи на наявні досягнення у вирішенні проблеми формування здібностей у міжкультурній комунікації, питання іншомовної підготовки фахівців медичної галузі залишається відкритим [2].

Мета статті – обґрунтувати зростання пріоритетів і функцій іноземної мови у медичних навчальних закладах; розглянути особливості іншомовної комунікативної компетенції майбутніх фахівців медичної галузі.

Сучасні медичні публікації та міжнародні конференції проводяться англійською мовою. На сучасному етапі розвитку медицини та медичної термінології домінує англійська мова як мова міжнародного спілкування. Найавторитетніші науково-медичні журнали друкуються англійською мовою, англійська стала мовою наукових конференцій.

Англійська мова за професійним спрямуванням, яка вивчається в медичних навчальних закладах, є інтегрованою дисципліною, яка поєднує в собі цикли вивчення загальної граматики, лексики, орфографії, а також вивчення граматики, лексики та стилістики власне медичної галузі. Медична англійська мова – це окремий курс, це ніби мова в мові, яка тісно пов'язана із клінічними дисциплінами загального медичного циклу.

Вивчення та накопичення професійної лексики студентами - невід'ємна складова в досягненні головної мети навчання студентів іноземної мови як засобу спілкування в професійній діяльності. Студент має вільно читати медичну літературу і розуміти усні повідомлення, вміти спілкуватися зі спеціалістами. Тому в процесі викладання іноземної мови в медичному навчальному закладі велика увага приділяється вивченню саме професійно-орієнтованої лексики, тому що нагромадження словникового запасу й уміння його використовувати є передумовою оволодіння всіма видами мовленнєвої діяльності.

В умовах відсутності іншомовного середовища широке використання професійно орієнтованих текстів формує інтерес студентів до вивчення іноземної мови, з яким пов'язані потужні резерви підвищення ефективності навчання мови. У читанні професійно орієнтованих текстів ключове значення має опанування анатомічної, клінічної та фармацевтичної лексики іноземної мови, володіння якою є важливим компонентом професійно спрямованої іншомовної комунікативної компетентності фахівця медичної галузі, а також збагачення словникового запасу майбутніх медиків загальнонавчальною лексикою як основи для плідної інтерактивної мовленнєвої діяльності [3].

Під час вивчення дисципліни студенти поглиблюють свої знання з граматики і лексики англійської мови. На основі визначених завдань до програми курсу включені граматичні теми, які формують навички роботи з медичним науковим іншомовним текстом, і діалогічне мовлення, яке сприятиме ефективному усному спілкуванню на професійні теми майбутніх медичних працівників англійською мовою. Важливу роль відіграє використання технічних засобів, що дозволяє працювати з відео- та аудіофайлами. Це сприяє кращому засвоєнню навчального матеріалу.

Паралельно з медичною професійною мовою варто ознайомлювати студентів із широковживаним медичним сленгом. Очевидно, що медичному працівникові, який не володіє розмовним сленгом у медичній сфері, буде надзвичайно складно працювати чи спілкуватися з іноземними колегами. Можна сказати, що вивчення особливостей медичного сленгу дозволить відчувати моральну і психологічну впевненість під час спілкування в англомовному колективі. Велика кількість прикладів медичного сленгу описана в ілюстрованому словнику американського сленгу. Ураховуючи насиченість медичної професійної мови лікарською термінологією, лікарі і студенти схильні до її спрощення. У першу чергу це зумовлено величезною кількістю термінів і понять, які викликають незручність навіть при вимові, відповідно, в цілях мовної економії вживаються скорочені форми або метафоричні порівняння, які характеризують певне поняття, подію чи явище:

Doc – лікар лікаря;

Dr. Feelgood – лікар, який виписує ліки не задумуючись (лікар відчувай себе добре);

Baby catcher – акушер (досл. ловець малюків);

Gasser – анестезіолог (газовщик);

Knife happy – опис дуже "активного" хірурга (радий помахати ножем);

Shadow gaser – рентгенолог (розглядач тіней);

Bag – давати кисневу маску;

Bronk – зробити бронхоскопію;

Tern – інтерн [5].

Медичний сленг не є виключно мовою робітників медичної сфери, він активно використовується пресою, художньою літературою. Оскільки молодь бере активну участь у формуванні сленгу, вивчення медичного сленгу завжди викликає неабияку цікавість у студентів-медиків і підвищує інтерес до іноземної мови.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що знання англійської мови дає можливість студентам медичних навчальних закладів продовжити навчання за кордоном або пройти стажування за фахом в іноземній клініці, отримати роботу за кордоном. Курс англійської має базуватися на закріпленні лексичного та граматичного матеріалу в рамках програми навчання, яка імітує реальні життєві ситуації. Медичним працівникам, які вивчають англійську мову, необхідно практикувати мовленнєві навички, починаючи від складання історії хвороби, огляду пацієнта, закінчуючи спілкуванням із пацієнтом, призначенням та описом курсу лікування, повідомленням пацієнту поганих чи добрих новин з урахуванням менталітету і способу мислення англомовних громадян зарубіжних держав.

Список використаної літератури

1. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання // Рада з питань співпраці в галузі культури. Комітет з освіти. Відділ сучасних мов. Страсбург. – К.: Ленвіт, 2003. – 262 с.
2. Пуховська Л.П. Вивчення іноземних мов у контексті формування загальноєвропейського освітнього простору / Л.П. Пуховська // Сучасні технології викладання іноземних мов у професійній підготовці фахівців: зб. наук.ст. –К.:КІТЕП, 2000. – С.32- 38.
3. Терпиловська В.М. Особливості іншомовної підготовки студентів вищих медичних навчальних закладів. НМУ ім. О.О.Богомольця /В.М. Терпиловська // Наук.-практ. конф. – К., 2012. – С. 151 – 155.
4. Hutchinson T. English for Specific Purposes. A learning-centered approach / Hutchinson T., Walters A. – Cambridge: CUP, 1993. – 183 с.
5. Wentworth H. Dictionary of American Slang.- 2nd supplemented edition / Wentworth H., Flexner S.B. – New York, Crowell, 1975.